

RUGBY. REGULI, ESENȚĂ, ISTORIE

Nelu MIEL¹,

Constantin CIORBĂ²,

¹Școala „George Coșbuc”, Sighet, Maramureș,

²USEFS, Chișinău

Cuvinte cheie: rugby, reguli, esență, istorie.

Rezumat

Rugby sau rugbi (din cuvântul englez rugby, pronunțat aproximativ ragbi) este un sport cu balonul, originar din Anglia. Numele jocului provine de la orașul englez omonim, locul unde s-au formalizat prima dată regulile acestui sport.

Mingea cu care se joacă rugby-ul este de formă ovală, motiv pentru care sportul mai este uneori numit "sportul cu balonul oval".

Istoric

Strămoșul rugbyului este "la soule", sport practicat pe scară largă în Franța, începând cu perioada Evului Mediu. Varianta originală a sa a fost inventată pe terenul principalului colegiu din orașul Rugby, situat în Anglia. Potrivit legendei, în cursul unui meci de fotbal (care nu trebuie însă confundat cu varianta actuală a sportului desemnat cu acest nume), jucat în anul 1823, William Webb Ellis, elev al acestui colegiu și viitor pastor, a luat în brațe balonul și l-a purtat în spatele liniei porții adverse, deși tradiția cerea ca punctele să fie înscrise cu piciorul. În realitate, originea rugbyului sunt ceva mai complexe. În acea perioadă, fiecare dintre colegiile britanice practicau un joc cu balonul derivat din "la soule". Fiecare colegiu avea propriile sale reguli, iar jocul cu piciorul și cu mâna erau destul de răspândite. Gestul lui William Webb Ellis, de a ține balonul în mâini, într-o fază a jocului în care aşa ceva nu era permis, a făcut ca regulile colegiului din Rugby să evolueze progresiv.

Odată cu apariția cailor ferate însă, colegiile nu mai erau izolate unele de altele, iar întâlnirile sportive au devenit posibile. În primul rând, era necesar ca viitorii competitori să se pună de acord asupra regulilor care trebuie adoptate. La început, meciurile se jucau conform regulilor stabilite de colegiul care îndeplinea oficiul de gazdă. Nu pentru mult timp, pentru că destul de repede s-a simțit nevoie de a avea reguli uniforme. Au urmat dispute între partizanii care preferau jocul cu piciorul (dribbling) și cei care doreau limitarea unui asemenea joc, considerat prea violent (ar trebui avut în vedere că jocul practicat în acea perioadă era diferit față de cel de astăzi). Din aceste discuții s-au născut două sporturi diferite - cel cunoscut astăzi sub denumirea de fotbal și rugbyul. Acestea, la rândul lor, au dat nașterea unui important de variante și sporturi înrudite.

Regulile de joc, care afirmau specificitatea fotbalului jucat în colegiul din Rugby, vor fi codificate pentru prima dată în anul 1846 de către elevi, iar la 8 decembrie 1863, la Cambridge, de către studenții acestei universități, foști elevi proveniți din Rugby.

În anul 1871, pentru a se distinge în mod definitiv de fotbal și de "Football Association", se naște prima federație națională: Rugby Football Union (RFU). În același an, la Edinburgh are loc și prima întâlnire internațională, disputată între Scoția și Anglia, meci încheiat cu victoria gazdelor, cu scorul de 4-1.

În mod progresiv, RFU a adoptat diverse reguli pentru îmbunătățirea jocului, cum sunt suprimarea unor anumite lovitură periculoase, permiterea pasei cu mâna (în 1875) sau diminuarea numărului de jucători de la 20 la 15 (în 1877).

Încetul cu încetul, rugbyul, rezervat inițial elitelor, câștigă toate păturile sociale. În anii 1880 se pune problema profesionismului, adoptat în 1885 de fotbal, care va determina

scindarea mișcării rugbystice. Începând cu anul 1891, respectiv la un an de la înființarea International Board, for însărcinat cu gestiunea jocului și a regulilor acestuia, cluburile din nordul Angliei reclamau un ajutor pentru compensarea muncitorilor pentru timpul de muncă pierdut prin jucarea meciurilor de sămbătă (care era zi lucrătoare), dar RFU a refuzat să admită această pretenție. După mai multe tentative, "Northern Rugby Football Union", o copie profesionistă a RFU, a fost înființată la 27 august 1895. Ulterior, această organizație a dat naștere unei variante diferite a acestui sport, denumită "rugby league", care este practicat în țările anglofone. Abia la sfârșitul sec. XX, rugbyul va accepta profesionalismul.

În anul 2007, se numărau circa 3,5 milioane de jucători legitimați în întreaga lume.

Reguli de joc

Fiecare echipă are 15 jucători pe teren și 7 rezerve. Sunt 8 jucători în pachetul de înaintare și 7 jucători pe linia de trei-sferturi.

Obiectivul jocului este de a câștiga puncte prin:

- Purtarea și culcarea mingii în terenul de țintă advers (eseu).
- Trimiterea mingii cu piciorul printre buturile adverse. Buturile sunt formate din doi stâlpi paraleli cu o bară ridicată perpendicular între ei.

Un "Penalty" se efectuează în al doilea mod.

Mingea se poate pasa numai înapoi cu mâna, sau înainte, dacă este lovită cu piciorul.

Echipa adversă poate să recupereze mingea printr-un placaj. De obicei asta înseamnă că unul sau mai mulți jucători din echipa opusă prind pe jucătorul aflat în posesia mingii și îl blochează la pamânt.

Cum se acordă punctele? Eseu - 5 puncte, Transformarea eseului - 2 puncte Drop-gol (lovitură de picior căzută) - 3 puncte Lovitura de pedeapsă - 3 puncte.

Un meci durează 80 de minute (2 reprise x 40 minute).

Regula offside-ului - există două situații: - la momentele fixe (grămadă ordonată sau repunerea din margine) - în joc deschis.

Offside-ul la grămadă ordonată: liniile imaginare care trec la ultimele picioare ale jucatorilor din grămadă ordonată sunt liniile de offside. Niciun jucator advers nu are voie să treacă peste aceste linii, ci trebuie să aştepte la linia ultimelor picioare ale echipei proprii până când balonul iese din conturul grămezii.

Offside-ul la margine: liniile imaginare care trec la 10 metri paralele cu aliniamentul jucătorilor participanți la margine sunt liniile de offside. Jucătorii neparticipanți la margine trebuie să stea în spatele acestei linii până când marginea se termină.

Offside-ul în jocul deschis: orice jucător care se află înaintea coechipierului purtător de balon se află în poziție de offside. El trebuie să fie în spatele purtătorului de balon pentru a reintra în joc. Dacă un jucător încearcă să joace un balon șutat de un coechiper aflat în spatele său, se află în offside și este penalizat cu lovitură de pedeapsă.

Regula ținutului la pământ: un jucător purtător de balon este obligat să elibereze balonul dacă este placat și ținut la pământ. În caz contrar, dacă încearcă să joace balonul, este penalizat cu lovitură de pedeapsă.

Cultura

Un vechi proverb spune: fotbalul este un sport de gentlemani jucat de brute, iar rugby este un sport de brute jucat de gentlemani. În majoritatea tarilor unde se joacă rugby, rugby-ul este privit ca un sport de baza, jucat de membrii clasei mijlocii și superioare. De exemplu, multi studenți la scoli private joacă rugby. Prin contrast liga de rugby este considerată ca un sport al clasei sociale muncitoare. Un contraszt la aceasta ideologie sunt uniunile de rugby din Anglia și Tara Galilor. În Anglia acest sport este asociat cu sistemul de scoli publice. În Irlanda uniunea de rugby este asociată cu educația privată și aceasta imagine de jucatori rasfatati, ignoranti a inspirat romanele lui Ross O'Carroll Kelly. În Tara Galilor rugby este asociat cu echipe mici de la țara consistând din mineri și muncitori jucând în zilele

libere. Exceptie fac Noua Zeelanda, Tara Galilor, Franta, Cornwall, Scotia, Tinutul Limerick din Irlanda si Pacific Islands, unde uniunea de rugby este populara in comunitatile de muncitori. Rugby este privit ca jocul muncitorilor in tinuturile Yorkshire, Lancashire si Cumbria si in statele australiene New South Wales si Queensland. In UK fanii folosesc termenul de "rugger" ca o alternativa pentru sport.

In SUA oamenii care joaca rugby sunt numiti "ruggers". Cei considerati implicati in acest stil de viata -inclusiv betii si pulovere in dungi- uneori sunt numiri "rugger-buggers". Cei pensionati din rugby care mai vin pe stadion servesc ca "alickadoos", sau "old farts". Un nume alternativ pentru joc adoptat este "Ra-Ra" referindu-se la stralucirea jocului. Din cauza naturii jocului lumea rugby-ului are uneori comportament nesportiv si o usoara abatere de la reguli poate duce la rani serioase chiar moarte. Din aceasta cauza regulile sunt respectate strict. In Australia un suport mare se da in New South Wales, Queensland si Capital Territory. Aceeasi bariera intre clase sociale care exista in Anglia, exista si in aceste 2 state. Noii Zeelandezii in general se refera la rugby simplu ca "fotbal" sau rugby.

In Noua Zeelanda daca joci rugby are o reputatie ca si cea a maori-lor sau pakeha simbolizati de haka la inceputul unui joc important. Kiwi vad rugby-ul ca un eroism militar si un excelent antrenament pentru soldati. Daca Britania a castigat batalia de la Waterloo pe terenul de sport din Eton College, Noua Zeelanda a vazut rolul ei in legatura cu terenul de fotbal. Mitologia Kiwi vede incurajarea rugby-ului in secolele 19 si 20 ca o reactie la scaderea formei fizice in Britania.

Bibliografie

1. CHIRIAC, R., *Minirugby*, Ed. Stadion, Bucuresti, 1973;
2. MANOILEANU, D., *Rugby modern*, Ed. Sport – Turism, Bucuresti, 1989;
3. PADUREANU, N., BARBU, A., *Rugby-Tehnica si tactica*, Ed. UCFS, Bucuresti, 1967.
4. TEOFILOVICI, AL., CARLIGELU, V., *Rugby-antrenament, exercitii, jocuri*, Ed. Stadion Bucuresti, 1970;
5. TEOFILOVICI, AL., CARLIGELU, V., *Rugby-Ghidul antrenorului si jucatorului*, Ed. Stadion, Bucuresti, 1971;
6. VASILE, C., *Rugby-Pregatirea copiilor si juniorilor*, Ed. Sport – Turism, Bucuresti, 1985;

RUGBY. RULES, ESSENCE, HISTORY

Nelu MIEL¹,

Constantin CIORBĂ²,

¹ „George Coșbuc” School, Sighet, Maramureș

²PESSU, Chișinău

Keywords : Rugby, rules, essence, history.

Abstract

Rugby football, often just "rugby", may refer to a number of sports descended from a common form of football developed at Rugby School in England, United Kingdom. Rugby league, rugby union, American football and Canadian football are modern sports that originated from rugby football.

Rugby league and rugby union are the only two sports referred to as "rugby" today.

History

Rugby descends from an 18th century Cornish or Welsh sport known as "hurling" in which a ball was thrown up and the players acting either as individuals or as teams attempted to carry it to a goal. The goal could be set as far as several miles away thereby creating the opportunity for large-scale brawls in intervening villages. In Welsh the sport is called cnapan or "criapan". The old Irish predecessor of the sport may be caid, not to be confused with Gaelic "hurling" or "hockey" which has the difference that the ball was hit with a stick rather than carried. Rugby Football is commonly known as "rugby" and as "rugger".

The status of the rugby codes in various countries

Rugby union, is both a professional and amateur game, is dominated by eleven "major" unions: France, Australia, England, Ireland, New Zealand, Canada, South Africa, Wales, Argentina, Italy, and Scotland. Rugby Union is administered by the International Rugby Board (IRB). Rugby union is the national sport in New Zealand, South Africa and Wales. Argentina's Los Pumas, having beaten many top eight teams such as England, Australia, Ireland, Wales, France, and having held the British and Irish Lions to a draw, are coming to be seen as a top six nation, arriving in third position in 2007's rugby world cup. "Minor" unions include Fiji, Georgia, Japan, Namibia, Portugal, Romania, Samoa, Spain, Tonga, Chile, The United States and Uruguay. In Malaysia, rugby union is played by campus students. Rugby union also ranks as the national sport of Pacific countries such as Tonga and Fiji.

Rugby League is also both a professional and amateur game, administered on a global level by the Rugby League International Federation. In addition to the countless amateur and semi-professional competitions in countries such as the United States, Russia, Lebanon and across Europe, there are two major professional competitions worldwide - the Australasian National Rugby League and the European Super League. In the 'National Rugby League' there are teams from all Australian states and territories except South Australia, Western Australia, Northern Territory and Tasmania, and there is also one in Auckland, New Zealand. In Super League there are just two teams from outside the north of England, London-based Harlequins and Perpignan-based Catalans.

Rules

Distinctive features common to both rugby codes (league and union) include the prolate spheroid ball and the ban on passing the ball forward, so that players can gain ground only by running with the ball or by kicking it. As the sport of rugby league moved further away from its union counterpart, rule changes were implemented with the aim of making a faster-paced, more try-oriented game, in the hope of increasing attendances at games.

Today, the main differences between the two games, besides league having teams of 13 players and union of 15, involve the tackle and its aftermath:

- Union players contest possession following the tackle: depending on the situation, either a ruck or a maul occurs. League players may not contest possession after making a tackle: play is continued with a play-the-ball (AKA: "Scratch")
- In league, if the team in possession fails to score before a "set of six" tackles, it surrenders possession. Union has no six-tackle rule; a team can keep the ball for an unlimited number of tackles before scoring as long as it maintains possession and does not commit an offense.

Set pieces of the union code include the scrum, where packs of opposing players push against each other for possession, and the lineout, where parallel lines of players from each team, arranged perpendicular to the touch-line (the side line) attempt to catch the ball thrown from touch (the area behind the touch-line).

In the league code, the scrum still exists, but with greatly reduced importance. Set pieces are generally started from the play-the-ball situation. Many of the rugby league

positions have similar names and requirements to rugby union positions but there are no flankers in rugby league. The result of these variations have led to rugby union being considered a traditional form of rugby.

Culture

In the U.K, an old saying goes "football is a gentleman's game played by ruffians and rugby is a ruffian's game played by gentlemen". In most rugby-playing countries, rugby union is widely regarded as an "establishment" sport, historically amateur, played mostly by members of the upper and middle classes. For example, many students at private schools and grammar schools play rugby union. By contrast, rugby league has traditionally been seen as a working and middle class, professional pursuit. A contrast to this ideology is evident in the neighbouring unions of England and Wales. In England the sport is very much associated with the public schools system (i.e. independent/private schools). In Ireland, rugby union is also associated with private education and the "D4" stereotype, and this image of the spoilt, ignorant, wealthy rugby-playing jock inspired the best-selling Ross O'Carroll Kelly novels. In Wales, rugby is associated with small village teams which consisted of coal miners and other industrial workers playing on their days off.

Exceptions to the above include New Zealand, Wales, France except Paris, Cornwall, the Borders region of Scotland, County Limerick in Ireland, and the Pacific Islands, where rugby union is popular in working class communities. Nevertheless, rugby league is perceived as the game of the working class people in the English counties of Yorkshire, Lancashire and Cumbria, and in the Australian states of New South Wales and Queensland. In the United Kingdom, rugby union fans sometimes use the term "rugger" as an alternative name for the sport, (see Oxford '-er'). Also the kick off is known to be called "Rug Off" in some regions. In the US, people who play rugby are sometimes called "ruggers", a term little used elsewhere except facetiously.

Those considered to be heavily involved with the rugby union lifestyle — including heavy drinking and striped jumpers — sometimes identify as "rugger buggers". Retired rugby union players who still turn up to watch, drink and serve on committees rank as "alickadoos" or, less kindly, as "old farts". An alternative name for the game adopted primarily in local rugby comps is known as "Ra-Ra" referring to the pomp and circumstance associated with the sport. Because of the nature of the games (almost unlimited body contact with little or no padding), the rugby world frowns on unsporting behaviour, since even a slight infringement of the rules may lead to serious injury or even death. Because of this, governing bodies enforce the rules strictly. In Australia support for both codes is concentrated in New South Wales, Queensland and the Australian Capital Territory. The same perceived class barrier as exists between the two games in England also occurs in these two states, fostered by rugby union's prominence and support at private schools. Australian followers of rugby league usually refer to rugby league as "league", "footy" or "football" and rugby union as "rugby" or "union". New Zealanders generally refer to rugby union simply as either "football", "rugby" or "rugby union" and to rugby league as "rugby league", "football" or "league". In New Zealand, playing rugby football has a reputation as the epitome of manliness for both Māori and Pākehā (non-Māori), as symbolised by a haka (war dance) at the start of important games. Kiwis see rugby as the accepted substitute for military heroism and an excellent training ground for soldiering. If Britain won the Battle of Waterloo on the playing-fields of Eton College, New Zealand long saw its role in the British Empire as intimately connected with the football field. Popular Kiwi mythology sees the encouragement of New Zealand rugby in the late 19th and early 20th centuries as the Imperial reaction to declining physical fitness in Britain's industrial slums.